

Lelkesedés hűség nélkül

Ez a szentírási részlet egyfajta sikertörténet befejezését sugallja. A húsvét előtti napokban Jézus elindul a főváros, a kultikus központ felé, hogy az évenkénti húsvéti zarándoklattal tegyen eleget a zsidó vallási törvény előírásának. Jézus jeruzsálemi bevonulását az ünneplő közösség kíséri, amely egyrészt a szűkebb tanítványi körből, másrészt a személye iránt lelkesedést mutató tömegből áll. A leírás szerint farizeusok is figyelemmel kísérik az eseményeket. A jeruzsálemi bevonulás képe az ószövetségi szentírás apró mozaikjaiból állt össze, amelyek az eljövendő Messiás megérkezését jelzik (Zak 9,9; Iz 11,1-9; Jer 23,5; Oz 2,2).

Ha jól emlékszem, akkor az evangéliumok leírása szerint kétszer sír Jézus. Egyszer a barátja, Lázár sírjánál, és most itt, a szent és szeretett város szükségszerű pusztulásának átérésekor. Tudja, hogy aki nem az emberek és népek közötti békét építi, az még a közömbösségével is csak pusztít. De milyen hosszú az út, amely erre a felismerésre elvezet minket! Jézus tanítványi köre Virágvasárnap még hozsannázva ünnepel, de néhány nap múlva már nem találunk tanítványt, aki kiáll Mestere mellett. A hatalom ereje és propagandája mindenkit meghátrálásra, megfutamodásra kényszerít. Nehéz, botladozásokkal teli és hosszú a hűség útja. Ezért vállalják kevesen és ezért halad nagyon lassan a világ legnagyobb beruházásának kivitelezése, az Isten Országának építése.

Testvérem! Jelen szoktál lenni az egyházi szertartásokon? Meddig, hány napig tart a Te hűséged? Meg szoktál futamodni, amikor érzed a hited vállalása miatt Téged fenyegető veszélyt? Milyen cselekedetek igazolják kitartásodat?

Lipien Mihály, Budapest